

Μπασιά Νικολέτα,

Μενέλαος Λουντέμης, Ένα παιδί μετράει τ' άστρα

(από το διαδίκτυο)

Το μυθιστόρημα του Μενέλαου Λουντέμη «Ένα παιδί μετράει τ' άστρα» αντικατοπτρίζει μέσα από το ταξίδι του Μέλιου την εποχή του μεσοπολέμου, τα ζητήματα της κοινωνίας και γενικότερα τη ζωή και τον κόσμο. Ο ήρωας μας είναι ένα μικρό παιδί από τη Μικρά Ασία που παλεύει «να πιάσει φιλία με τα βιβλία» και μαζί του ανακαλύπτουμε την κοινωνική ανισότητα και την περιθωριοποίηση που δέχονται οι κατώτερες κοινωνικές τάξεις. Ο Μέλιος όμως, όπως κάθε παιδί, γνωρίζει την αγάπη στον έρωτα και τη φιλία, μαζί όμως με την πίκρα που αυτή προκαλεί. Επομένως συνειδητοποιεί ότι δυστυχώς η ισότητα εξακολουθεί να αποτελεί ζητούμενο, ενώ η περιθωριοποίηση παραμένει παθογένεια της κοινωνίας μας, βιώνοντας παράλληλα τη γλυκιά νιότη, τα πρώτα νοσταλγικά, ανεκπλήρωτα ερωτικά σκιρτήματα και τις απογοητεύσεις.

Οι δυσκολίες του Μέλιου, που σύμφωνα με το κείμενο απορρέουν από την κοινωνική του ταυτότητα, με συγκίνησαν βαθιά και με βοήθησαν να συνειδητοποιήσω ότι κανένας άνθρωπος δεν πρέπει να βιώνει καμία μορφή ρατσισμού. Ο ρατσισμός όμως, εθνικός, κοινωνικός, φυλετικός, έμφυλος αποτελεί στοιχείο και των σύγχρονων κοινωνιών και η ανάγνωση κειμένων, όπως του Λουντέμη αποτελεί ένα βήμα στην αντιμετώπισή του.